

РЕШЕНИЕ

№ 5527

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3807** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

С решение № 3913 от 11.04.2023 г. постановено по адм. дело № 6888 по описа за 2022 г. на ВАС, е отменено Решение № 3579 от 30.05.2022 г. на АССГ по адм. дело № 1006 по описа за 2022 г., в частта му, с която е отхвърлил жалбата на „Г-България“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] (с актуално наименование „Тринити Парк София“ ЕАД) против РА No СФД21-РД77-100 от 01.10.2021 г. издаден от органи по приходите при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община, в частта му, с която на дружеството са установени публични задължения за такса битови отпадъци (ТБО), по отношение на недвижим имот, с идентификатор № 44063.6209.320, с площ 19873 кв. м., находящ се в [населено място], м. „Сахтяница“ както следва: ТБО за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. в размер на 48 506, 87 лв. главница и 10 245,11 лв. лихва към 14.09.2021 г. В останалата част е оставил в сила Решение № 3579 от 30.05.2022 г. на АССГ, I отделение, 19 състав.

В тази част ВАС е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ, с оглед на което е било образувано настоящото адм. д. № 3807/2023 г. по описа на 7 състав. В решението са дадени конкретни указания за прилагане на процесуалните правила при новото разглеждане на спора.

Образувано е по жалба на „Г-България“ ЕАД, чрез адвокат В. Ц., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 срещу Ревизионен Акт (РА) № СФД21-РД77-100 от 01.10.2021 г., издаден от орган по приходите при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична Община.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат В., поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания акт. Представя писмени бележки, като излага подробни аргументи в тази насока. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък.

Ответникът, представляван от юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съгласно Наредбата. Възражава срещу направеното искане за разноски във връзка с касационното обжалване, както и по предходното адм. дело № 1006/2022 г. Представени са писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 7 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

По преписката са приложени доказателства за материалната компетентност на органите по приходите при Столична Община, които са извършили ревизията и са издали процесния ревизионен акт, а именно доказателства за структурата на Столична община, създадена с решение № 16/19.12.2019 г. на Столичния общински съвет, с което дирекция "Общински приходи" и дирекция "Ревизии и събиране на вземания" са обединени в дирекция "Общински приходи" (т.5.1.7) и доказателства за компетентност на длъжностните лица, издали процесния РА и компетентността на органа възложил ревизията по чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

Със Заповед № СОА20-РД-09-1072/15.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка чл. 4, ал. 3, и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, са определени служители в състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция „Общински приходи“ при СО, между които „началник на отдел“ и „главен инспектор“, в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, които да извършват производства по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК.

Със заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е преназначен от длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“ при Столична община на длъжност Директор на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

Със Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, Е. К. е бил преназначен от длъжност началник на отдел „Ревизионен контрол“, при Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ на длъжност „началник на отдел“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, в Дирекция „Общински приходи“ при СО.

С разпореждане № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. на Директора на Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“, Е. К., заемащ длъжността „началник на отдел“ в отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ към Дирекция „Общински приходи“ при СО, е определен за орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с компетентност да възлага ревизии и проверки за установяване на задължения за местни данъци и такси.

Със заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е преназначен от длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на

вземанията” при Столична община на длъжност Директор на дирекция „Общински приходи” при Столична община.

Със Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, Е. К. е бил преназначен от длъжност началник на отдел „Ревизионен контрол”, при Дирекция „Ревизии и събиране на вземания” на длъжност „началник на отдел” в отдел „Ревизии и събиране на вземания”, в Дирекция „Общински приходи” при СО.

Със заповеди от 08.01.2020 г. и 30.07.2020 г. на Кмета на Столична Община, В. П. – ръководител на ревизиращия екип и Н. С., са назначени на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизионен контрол”, в Дирекция „Ревизии и събиране на вземания” при Столична Община са назначени на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизии и събиране на вземания”, към Дирекция „Общински приходи” при СО. Между страните не се спори, че производството по издаването на процесния РА е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР19-РД01-29 от 24.04.2019 г., за установяване на задълженията на дружеството за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г., съставена от началник на отдел в отдел „Ревизионен контрол” към Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при СО. Със същата заповед са определени и органите по приходите, които да извършат ревизията – В. П. – ръководител на ревизията и К. Г. и двамата на длъжност Главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземанията” към Дирекция „Общински приходи” при СО.

Резултатите от ревизионното производство са обективирани в Ревизионен доклад № СФД21-ТД26-1392 от 14.09.2021 г., съставен от ревизиращия екип.

Ревизионното производство е завършило със съставянето на РА № СФД21-РД77-100/01.10.2021 г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел” „Ревизии и събиране на вземания” към дирекция „Общински приходи” - възложител ревизията и В. П. на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизии и събиране на вземания” към дирекция „Общински приходи” – ръководител на ревизията, с който са установени посочените по-горе задължения за ДНИ и ТБО, като ТБО е предмет на проверка по настоящето производство.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган, в лицето на Кмета на Столична Община е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил мълчаливо.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА..

Административен Съд С. - град, III отделение, 7 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в рамките на 30-дневния преклузивен срок чл. 156, ал. 5 от ДОПК. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, който подлежи на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният е издаден от органи по приходите, които видно от изброените по-горе документи, са притежавали необходимата материална компетентност да възлагат

извършване на ревизии и да съставят, РД и РА, съгласно чл. 117, чл. 118 и чл. 119 от ДОПК.

Органът по приходите, възложил извършването на ревизията е Е. К., заемащ длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ при СО. Същият е бил надлежно оправомощен от Кмета на СО на основание чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ (със Заповед № СОА20-РД-09-1072/15.01.2020 г.) и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК от Директора на дирекция „Общински приходи“ (с разпореждане № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г.), който е бил компетентен орган по чл. 112, ал. 1, т. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ. М. М. е назначен на длъжността Директор на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, видно от цитираната по-горе заповед.

Страните не спорят, че „Г-България“ ЕАД е собственик на недвижим имот с идентификатор 44063.6209.320, находящ се в [населено място], м. „Сахтяница“, видно от приложените по преписката нотариални актове.

Във връзка с указанията на ВАС, Осмо отделение дадени с решение № 3913/11.04.2023 г., настоящият състав на АССГ, дължи произнасяне по отношение на установени публични задължения за такса битов отпадък по отношение на недвижим имот, с идентификатор № 44063.6209.320, с площ 19873 кв. м., находящ се в [населено място], м. „Сахтяница“ както следва: ТБО за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. в размер на 48 506, 87 лв. главница и 10 245,11 лв. лихва към 14.09.2021 г.

Според разпоредбата на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ, размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците. Влизането и в сила обаче е отложено от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.

В случая задължението за ТБО е определено на основание чл. 64 от ЗМДТ, във връзка с чл. 11 от ЗМДТ. Дружеството е задължено лице за имота, който се дължи ТБО. Предпоставките за дължимост на таксата за ползване на депо за битови отпадъци са: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ, съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци. Дължимостта на тази такса, за разлика от другите две услуги, не е обвързана с доказване на фактическото предоставяне на услугата. Приема се, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение.

Съответно и в чл.18, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /Наредбата/ е посочено, че такса битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер с решение на Столичния общински съвет, ежегодно въз основа на одобрена план сметка, включваща необходимите разходи за всяка дейност поотделно.

Безспорно основният принцип за определяне на размера на таксата за битови отпадъци, е съобразяването му с количеството генерирани битови отпадъци. Този принцип съответства на принципа "замърсителят плаща", възприет в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008 г. относно отпадъците. Съгласно т. (1) от общите разпоредби на посочената Директива, наред с други принципни положения, се сочи установено с оглед принципа "замърсителят плаща" и изискването, че разходите за обезвреждане на отпадъците трябва да се поемат от настоящия притежател, предишните притежатели на отпадъците или от производителя на продукта, от който се образуват отпадъците. Директивата е транспонирана в българското законодателство, в частност визириания принцип в чл. 7, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), според който лицата, при чиято дейност се образуват отпадъци, и притежателите на отпадъци, ги третират самостоятелно или ги предоставят за събиране, транспортиране и третиране на лица, които имат право да извършват тези дейности в съответствие с този закон.

Проявление на същия принцип е и регламентацията на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ. Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците.

Според ал. 2 размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице е сумата от размера на таксата за всяка услуга по чл. 62, която се определя, като разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13 за всяка услуга по чл. 62, се разпределят, като се приложи съответният начин за изчисление в зависимост от приетите от общинския съвет основи за услугите по чл. 62. Размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката. Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци. Според ал.5 Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането ѝ.

Въпрос на преценка на собственика на недвижимия имот, попадащ в границите на район, в който общината предоставя услугите по чл. 62, т. 1 от ЗМДТ, е дали ще декларира своевременно ползването на определено количество съдове за съхранение на битови отпадъци или ще предпочете таксата за предоставяната му услуга да бъде определяна пропорционално върху определена от общинския съвет основа. За да бъде приложен принципът за определяне на таксата, според количеството битови отпадъци е необходимо това количество да бъде надлежно отчетено. Именно поради това Столична община е създала специален ред за заявяване на броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които съответният правен субект желае да ползва. С подаването на визириания в чл. 23, ал. 1 от Наредбата декларация правният субект декларира пред общината, че това е количеството битови отпадъци, които ще генерира през съответната година и по този начин създава предпоставки за определяне на дължимата му такса при спазване на принципа по чл. 67, ал. 1 ЗМДТ. Освен това, Столична община е създала и ред за деклариране неползване на имота в рамките на съответната година - чл. 27, ал. 2 от Наредбата, както и ред за самостоятелно организиране на събирането и извозването на генерираните битови отпадъци - чл. 24, ал. 3 от Наредбата.

Съдът счита, че с оглед предметния обхват на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008 г. относно отпадъците и дефиницията, дадена в чл.3, т.9 от нея, следва да се приеме, че принципът „замърсителят плаща“, закрепен в чл.14, е приложим само по отношение на първите два компонента от таксата за битови отпадъци, събирана по ЗМДТ, а именно - за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения. Според Директивата управление на отпадъци включва събирането, превозването, оползотворяването и обезвреждането на отпадъци, включително надзорът върху тези дейности и след експлоатационните дейности по депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер. Поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не е включено в дефиницията на чл.3, т.9 от Директива 2008/98/ЕО, а е свързано с гарантирането на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите в населените места и не е елемент от управлението на отпадъците. Ето защо, с прилагането на регламентираното в ЗМДТ и НОАМТЦУПСО изключение от принципа "замърсителят плаща" по отношение на този компонент на ТБО не са нарушени изискванията на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008г. относно отпадъците, нито това противоречи на даденото задължително тълкуване в Решение на СЕС от 16.07.2009г. по преюдициално запитване по дело С-254/08, на което се позовава жалбоподателят.

Наличието на решение на общинския съвет по чл.66, ал.1 ЗМДТ и на заповеди на кмета на Столична община по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ, процесният ПИ с идентификатор № 44063.6209.320, находящ се в село „Л., м. Сахтяница попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, съгласно т. 2 от тези заповеди. Предвид тези обстоятелства за този имот не е начислявана такса за сметосъбиране и сметоизвозване. Предоставени са и сключени от СО за територията на район „П.“ договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, включително и двустранно подписани ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата. Представени са и фактури за извършване на услугите за ТБО за район „П.“, както следва: Фактура № [ЕГН]/15.12.2016 г. за изплатени разходи от Столична община на „Т. С. И. 1“ за месец ноември 2016 г.; Акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец ноември 2016 г.; Обобщен констативен протокол за месец ноември 2016 г.; Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности 7 бр. за месец ноември 2016 г.; Фактура №[ЕГН]/04.05.2017 г. за изплатени разходи от Столична община на „Т. С. И. 1“ Д. за месец април 2017 г.; Акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец април и 2017 г.; Обобщен констативен протокол за месец април 2017 г.; Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените

видове дейности 7 бр. за месец април 2017 г.; Фактура № [ЕГН]/06.03.2018 г. за изплатени разходи от Столична община на „Т. С. И. 1“ Д. за месец февруари 2018 г.; Акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец февруари 2018 г.; Обобщен констативен протокол за месец февруари 2018 г.; Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности 7 бр. за месец февруари 2018 г.; Фактура № [ЕГН]/05.09.2019 г. за изплатени разходи от Столична община на „Т. С. И. 1“ Д. за месец август 2019 г.; Акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец август 2019 г.; Обобщен констативен протокол за месец август 2019 г.; Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности 7 бр. за месец август 2019 г.; Фактура № [ЕГН]/04.06.2020 г. за изплатени разходи от Столична община на „Т. С. И. 1“ Д. за месец май 2020 г.; Акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец май 2020 г.; Обобщен констативен протокол за месец май 2020 г.; Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности 7 бр. за месец май 2020 г.

Съдът следва да допълни, че във връзка с предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци, към преписката е приложено писмо от Столичен инспекторат, ведно със становище на Началник РИ „П.“, в което е посочено, че имота с адрес [населено място], м. Сахтяница идентификатор 44063.6209.320 попада в сектор 8 съгласно оперативните планове за съответните години и не е включен в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за район „П.“, съгласно цитираните в писмото заповеди на Кмета на СО. Според чл. 19, ал. 4 от НОАМТЦУПСО за имоти на предприятия, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията. Тази норма е израз на принципа на съразмерност, прогласен в чл. 6 от АПК. Чрез нея се постига баланс между интересите на собствениците на недвижимите имоти, които не попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване и интересите на всички жители на общината, свързани с поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. След като за имоти, какъвто е процесния, не се предоставят услугите по чл. 62, т. 1 и т. 2 от ЗМДТ, собствениците няма да заплащат за тези услуги. От друга страна, те следва да допринасят солидарно за поддържането на чистотата на територията на цялата община. В тази връзка по преписката е установено, че фирмата изпълнител на обществената поръчка относно предоставяне на услугите по чистота за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. е

Консорциум „Т. С. И. I“ Д., а дейностите по лятно и зимно почистване за района са извършвани съгласно утвърдени оперативни планове за съответните години за периода 2016 г. - 2020 г., за което са съставяни съответните документи.

Вярно е твърдението, че в случая не е доказано обстоятелството, дали на територията на общината съществуват депа за обезвреждане на отпадъците. Съдът намира, че в това основание за установяване на ТБО противоречи на чл. 62, т. 3 от ЗМДТ. По тази причина, след като е установено, че се предоставят услуги по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, в съответствие с чл. 62, т. 3 от ЗМДТ, не е необходимо да се изследва въпросът за наличие на депа за обезвреждане на отпадъците, съгласно чл. 19, ал. 4 от НОАМТЦУПСО.

Съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота.

На последно място, съдът намира за неоснователен и довода, за недължимост на установените с РА лихви. Съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. Според чл. 28 от ЗМДТ, данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим, а по силата на чл. 20 от НОАМТЦУПСО, такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи. В случая не е спорно, че в посочените срокове, оспорващият не заплатил дължимите публични задължения за ТБО за имота, за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Същите са заплатени едва на 29.09.2021 г., след издаването на РД, поради което към 14.09.2021 г. (датата на издаване на РД), поради което върху тези задължения се дължи лихва.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изложеното, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна, а на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.7, ал.2, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 5 350,16 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 7 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Г-България“ ЕАД, [населено място] срещу РА № СФД21-РД77-100 от 01.10.2021 г., издаден от орган по приходите при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична Община, в частта, с която са установени публични задължения за ТБО за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. в размер на 48 506, 87 лв. главница и 10 245,11 лв. лихва към 14.09.2021 г..

ОСЪЖДА „Г-България“ ЕАД, [населено място] да заплати на Столична община сумата в размер на 5 350,16 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: